

WINDE, Juul de (Merchtem 13 mei 1893 – Westrozebeke 28 september 1918).

Bezocht de lagere school te Merchtem en deed zijn middelbare studie aan het Sint-Aloysiuscollege in Brussel. De Winde was lid van het toneelgezelschap De Leie te Merchtem, van de harmonie Sint-Cecilia, de Vlaamsche Kring (onder leiding van **August de Boeck**) en publiceerde vanaf 1907 gedichten in de *Gazet van Merchtem* waaruit een **flamingantische** inspiratie bleek.

In 1913 werd De Winde soldaat en in 1914 maakte hij de Duitse veldtocht mee als sergeant. Op 8 maart 1916 werd hij onderluitenant; in september van hetzelfde jaar luitenant. Hij organiseerde aan het front muziekmanifestaties en trad zelf op als dirigent. Hij nam deel aan het flamingantische leven en had contacten met **Cyriel Verschaeve** en **Jan Bernaerts**. In augustus 1918 publiceerde hij het enige nummer van het **frontblaadje** *Merchtem boven*. Onder de schuilnaam van Juul Liseron bundelde hij ook een aantal oorlogsgedichten onder de titel *Granaatscherven* (1917). Hij werd in 1918 benoemd tot toegevoegd stafofficier bij de regimentstaf, maar vroeg om aan

Luitenant Juul de Winde aan het IJzerfront (1916). De Winde was actief in de Frontbeweging en werd na zijn dood in 1918 verheven tot IJzersymbool; tijdens de 18de IJzerbedevaart in 1937 werd zijn stoffelijk overschot in de crypte van de IJzertoren bijgezet. (AMVC)

het bevrijdingsoffensief in de herfst van 1918 te mogen deelnemen. Daarbij sneuvelde hij. Zijn stoffelijk overschot werd tijdens de achttiende IJzerbedevaart, op 22 augustus 1937, bijgezet in de crypte van de IJzertoren waar hij sedertdien vereerd wordt als een van de IJzersymbolen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de Luitenant De Winde-kring naar hem genoemd.

LITERATUUR: *De symbolen van de IJzertragedie*, 1949; – F.A.J. Dambre, 'Winde, Juliaan de', in *NBW*, IV, 1970.

LUC SCHEPENS* EN LUC VANDEWEYER